

der har man en gammel Institution, som nyder en saa stor Anseelse i hele Befolknings Dine, at man vel vil vogte sig for at bryde denne Anseelse ved uoverlagte Valg, men herhjemme gaar det ikke an at overlade Arbejdsgivere og Arbejdere at vælge den Formand, med Hensyn til hvem alle ere enige om, at det vil være en bethdelig Fordel, naar han ved Siden af at opfylde de øvrige Betingelser ogsaa har den Egenskab at være en uddannet Jurist. (S. Holm: Hvorfor?). Fordi disse Retsafgørelser ikke skulle finde Sted paa bedste Beskub. Det skal være virkelig juridiske Afgørelser, om de end træffes med Rendskab og Hensyn til de særlige Omstændigheder, som fortjene at komme i Betragtning ved Arbejderforhold. Vi skulle ikke fremkalde en ny Retsbevidsthed, fordi vi saa disse Arbejdsretter, men hvad der er Ret skal vedblive at være Ret. Naar den ærede Justitsminister har spurgt, hvad jeg mente med Udtrykket i § 8 „paa kollektiv Maade“, saa skal jeg dertil svare, at jeg derved har tænkt paa det Tilfælde, at de paa-gældende alle afholde sig fra at vælge. Det forekommer mig, at selv om der blot har været et ringe Antal Vælgere, maa der dog være valgt Bifiddere; kun naar alle Arbejdsgiverne eller Arbejderne afholde sig fra at vælge, vil der ingen blive valgt, og det har jeg ment at kunne udtrykke ved, at de paa kollektiv Maade afholde sig fra Deltagelse i Valget. Jeg er glad over den Tilslutning, Forslaget har fundet hos det ærede Medlem fra Kristianshavn (Hørdum). Jeg glæder mig da til, naar vi saa en saadan Lov i Stand, at se Arbejderne under truende Konflikter være lige saa ivrige som Arbejdsgiverne og maasse endog ivrigere end de, for at henvende sig til disse Institutioner. Jeg paaregner ogsaa det ærede Medlems varme Interesse derfor, og jeg haaber, at de gode og kenne Ord, han i Gaar har udtalt, ogsaa vilde sætte Frugt i Handling, naar Øjeblikket kommer, naturligvis før saa vidt hans Evne og Indflydelse maatte strække sig. Fred er jo noget, vi alle ønske, og ganske særlig maa man sætte Pris paa, naar Ønske derom fremsættes fra den Side, hvortil det ærede Medlem hører, og jeg paaskønner meget, at han har udtalt sig saaledes ved en Lejlighed, som jeg har foranlediget. Jeg vil endnu kun sige et Par Ord angaaende Spørgsmaalet om de Vedtægter, der skulle udarbejdes af Kommunerne, og om det store Apparat, man har paastaat, der skal sættes i Bevægelse. Det forkommer mig givet, at dersom der i Aarhus for at tage et Eks., oprettes en Arbejdsret i Henhold til Lov af det Indhold, jeg har fore-

slaaet, dersom f. Eks. Byraadet i Aarhus gør Forslag til en Vedtægt, som Overøvrigheden accepterer, og som Ministeriet derefter godkender — respektive forandrer saa længe, til det synes, den er god — det forekommer mig da en given Sag, at naar Byraadet f. Eks. i Aalborg skrider til samme Forholdsregel, vil der saa at sige ikke være nogen Forandring at gøre med Hensyn til Vedtægten for Aalborg i den Vedtægt, som gælder for Aarhus. Der kan altsaa være Anledning til noget Arbejde for den første Vedtægts Bedkommende; men dette Arbejde behøver ikke at gentages. I Ministeriet, som skal stadfæste Vedtægten, vil man være fuldt paa det rene med, hvorledes den skal være, og vedkommende Byraad vil blot behøve at bede om et Eksemplar af denne Vedtægt, som sikkert vil eksistere i Hundreder af Eksemplarer. Jeg kan derfor ikke erkende, at det er nogen berettiget Indvending mod mit Forslag, naar man taler om den Vanskelighed, Kommunalbestyrelserne ville saa ved Vedtægten eller om Umuligheden af dette Arbejdes Udførelse. I øvrigt er der en Tilføjelse til den udenlandske Lovgivning, en Normalvedtægt, og det kan der jo ogsaa komme til denne. Det er altsaa et Udkaft til en Vedtægt, som de have til Rettefor, naar der bliver foreslaaet en saadan Arbejdsret; men de Herrer ville vist være enige med mig i, at der ikke har været Anledning for mig til at forsyne dette Lovforslag med en saadan Normalvedtægt som Tillæg; den vilde i øvrigt væsentlig komme til at indeholde de samme Bestemmelser, som staa i Loven. Hvad Valgapparatet angaar, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at det er noget overdrevent, naar man har talt om, at det skal være saa vidtløftigt og vanskeligt at sætte et Valg til Arbejdsretten i Værk, naar dog Forholdet er dette, at valgberettigede Arbejdere og Arbejdsgivere selv skulle melde sig til Kommunalbestyrelsen for at komme paa Valglisten, og naar Kommunalbestyrelsen kan fastsætte den Tid, inden for hvilken de skulle vælge i denne Henseende, bliver det nemlig saaledes, som Vedtægten vil bestemme, altsaa i Virkeligheden kun saaledes, at der den og den Dag berammes Valg af de indskrevne Vælgere, og disse Valg gælde da efter mit Forslag for 3-5 Aar for Bifiddere og Suppleanter. Jeg vil derfor sige, at det forekommer mig, at den hele Valghandling, selv om den medfører noget Arbejde, dog ikke er saa overordentlig vanskeligt, at jeg kan tro, den forjener at stilles op som et saa overordentlig vanskeligt og indviklet Apparat, iær naar man betænter, at dette Apparat sættes i Gang